

ло; хрупкалъ захаръ, трошелъ орѣхи... Минало се година, минали се — двѣ, и, щото рекли зѣбигѣ, тѣй и станало: тѣ захванали единъ по единъ, а понѣкага и по два, да избѣгватъ...

Почналъ човѣкътъ да имъ се моли, ала тѣ не го послушали... и до единъ избѣгали.

Л. П. Немирниковъ.

РЕБУСЪ.

